

ПРАЗНИЦНА СЛОВОТО

Трудни са времената, в които живеем. Увлечени в борбата за насъщния, притиснати от неизвестността и несигурното утре забравяме за онази, другата храна, която е необходима за духа, която храни душата. Децата ни също носят своя кръст, лутат се, търсейки път, а ние, възрастните, често не можем да им помогнем. Не искам да влизам в полемиката с философите кое е по-важно – материалното или духовното. Но съм убедена в това, че училището трябва да върне на децата магическата сила на въображението, светлия порив към бъдещето, желанието да творят. И както винаги, когато сме в духовна криза, ние се обърнахме към онова, което е истинско и изначално – към СЛОВОТО.

Така преди години се роди идеята за „Празниците на словото”, посветени на най-светлия ден – **Деня на славянската писменост и култура 24-ти май**. Решихме да дадем възможност на учениците да разкрият своя талант, да творят. Предложихме им различни полета на изява. Обвързахме ги с дейността на училищната **библиотека** и отбелязването на Дните на книгата. Всъщност именно библиотеката стана центърът, който координираше и обединяваше нашите усилия, направляваше дейността им. И какво по-естествено от това тя да е нашият малък „оперативен щаб”? Тя, библиотеката е нашият храм и нашата гордост, събрала над 18 000 тома научна и художествена литература, а днес - модерна с автоматизирана информационна система. Нали такава е нейната мисия – да съхранява словото през годините. Изпитвахме известни съмнения дали децата ще приемат предизвикателствата ни, дали ще успеем да им предложим това, което би ги заинтригувало и удовлетворило.

С настъпването на празничните дни разбрахме, че страховете (колебанията) ни са били напразни. Удивихме се от огромния ентузиазъм, с който посрещнаха предложенията ни всички ученици. С трогателно усърдие най-малките четяха любимите си приказки в **маратона на четенето „Походът на книгите”**. Талантливите начинаещи творци от всички възрасти представиха своите есета, разкази и стихотворения в **Конкурса за най-добро литературно произведение**. Фоайетата и коридорите на училището се превърнаха в импровизирани художествени галерии, в които младите художници старателно подредиха рисунките си. Училищният двор сякаш оживя от радостните възгласи в детския смях, съпровождащи **дефилетата на литературните герои**. А колко сериозни бяха лицата на учениците, които внимателно решаваха езиковите задачи в **състезанията по практическа и функционална грамотност!** Горди със знанията си, получени в часовете по БЕЛ в родното училище, всеки един от тях се стремеше към прецизно изпълнение на езиковите казуси. Залата, в която се провежда **Конкурсът за декламаторско майсторство**, не може да побере желаещите да се насладят на магията на българското поетично слово, защото декламираха 3 поколения – деца, родители, баби и дядовци заедно. Всеки ден, всяка проява е наш малък празник. Почувствали животворната сила на словесното изкуство, десетки деца с желание се включват в **дарителската кампания „Дари книга, зарадвай приятел”**.

Едва ли „Празниците на словото” бяха добили такава популярност сред учениците на VII СУ „Кузман Шопкарев” без ентузиазмът и въодушевлението на младите журналисти от съществуващия вече 10 години **клуб „Журналистика”**. Те имат вече богат опит: подготовка и реализация на радиопредавания за училищното **радио „Вселена 7”**, срещи с водещи журналисти, участия в предаване на живо в Радио Благоевград и Дарик радио, издаване на училищен вестник, дори реализиране на

празнични програми в нашата телевизия „Вселена 7“. И сега те са навсякъде – помагат в подготовката и популяризирането на проявите, участват в състезанията и конкурсите, отразяваха събитията. Кулминацията на Празниците на словото е издаването на специалния брой на училищния вестник „Междучасие NONSTOP“, на чиито страници представят победителите и техните творби.

Не мисля, че е възможно да покажем разноликата и изпълнена с емоции картина на „Празниците на словото“ в VII СУ. Радостта на децата, желанието им за участие във всички прояви категорично ни убеждава, че сме предизвикали най-конструктивния порив у тях – желанието за самоизява и самоутвърждаване.

Разказахме Ви за началото. А днес „Празниците на словото“ са вече традиция, чакана с нетърпение от всички. Тя ще бъде съхранена и развита, защото доказва през годините своята жизненост и сила. Защото нашият патрон дядо Кузман ни завеща: **„ОБИЧАЙТЕ БЪЛГАРИЯ! ПАЗЕТЕ БЪЛГАРСКИНАТА!“**

Отгръщаме страниците на най-великата книга на всички времена – Библията. След пожълтените страници наднича ситен ръкопис:

„В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог.....“

НАШИТЕ „ПТИЦИ“ СА НАШИТЕ УЧЕНИЦИ. На ТЯХ даваме криле!
Защото в свето писание „птиците пък, от големите преследвания и страдания и гонения във въздуха, принудиха се да станат коне, да бягат и така да се спасяват от неприятелите си. И конете, като се ритяха, като страдаха, **СТАНАХА НАЙ-ПОСЛЕ ХОРА.**“

Д-р Лилия Стоянова